

Símun er
væluftóktur
veitslu- og
barrtónleikari
á Fjóni

- Susan bleiv eitt kanónhitt. Eg haldi, vit seldu eini 5.000 kasettubond. Tá vóru jú ikki nógv meiri enn 14.000 húski í Føroyum, so tað var ordiliga stuttligt. Eg var akkurát sum ein nýggjur Elvis.

Bólkurin hjá honum tá kallaði seg Gras, og teir spældu kringlandið og vóru sera vælumtøktir í 80'unum.

- Tað var ein deilig og stuttlig tíð, minnst hann.

Skift brennivínið út við øl

Men alt hevur ikki bara verið stuttligt hjá syngjandi útisetanum – ella kanska hevur tað verið for stuttligt. Hann viðgongur, at hann hevur verið illa fongdur av rúsdrekka. Men tíðin við sterkum lögum hevur verið fortíð síðan 1990, tí tá gjørdi hann av bara at halda seg til øl.

- Eg havi drukkið alt ov nógv av brennivíni, víni og gulløli alt mitt liv. Eg toli ikki at drekka so sterkt, so nú drekki eg bara øl. Øl fyri meg er ein góð Carlsberg á 4,5%, sigur hann.

Tað var meðan hann búði í Føroyum, at í so nógv høvi vóru til at smakka sær á. Honum dámdi ikki ta føroysku drekkimentanina.

- Drekkimynstrið í Føroyum tá á døgum var øgiliga ógvusligt. Mann gekk harðligat til tað, og har var eingin Rúsa. Mann

skuldi allatíð hava ein snaps ella eina gulløl, og ongantíð betri, um mann fekk ein elefant at skola snapsin niður við. Tað líktist ongum. Antin vart tú ein, sum gekk á mæti allatíð og var frelstur, ella lást tú avdottin onkrastaðni.

- Soleiðis er tað ikki í Danmark. Her er betri stíllur í Danmark, haldi eg, tí her mann kann slappa av við einum glasi, sigur Símun úr Konoy.

Íblástur av rúsdrekka

Okkurt gott er tó komið burtúr royndunum hjá Símoni við rúsdrekka. Tær hava m.a. verið íblástur til vælsvingandi lagið “Øl”, har hann við greiða boðskapinum syngur “Øl, øl, øl, jeg drikker bare øl. Væk med snaps og vin og Gammeldansk...”.

- Eitt kvøldið, tá eg hevði drukkið einar 10 øl, kom eg í stótið. So setti eg meg niður og gjørdi ein sang um øl, fortelur hann.

Tað vísti seg at rigga væl, tí sangurin varð sera væl umtøktur og er tað enn.

- Hann er so forferdiliga populærur, tá eg spæli á barr. Um eg ikki leggi fyri við honum, so er kvøldið oyðilagt. Fólk blíva í so øgiliga góðum lag av sanginum.

Kendi sangurin “Timburmenn”, sum Petur Pólsson eisini hevur gjørt eina útgávu av, varð

eisini skirvaður út frá gomlu drekkivanunum.

- Tað endaði jú altíð við, at mann fekk so gysiligar timburmenn av øllum hasum tvætlinum, so vit í Gras gjørdu ein sang um timburmenn, sigur Símun úr Konoy.

Tónleikurin í dag er for perfektur

Símun úr Konoy er ein av undangongumonnunum í føroyskum tónleiki, sum ongantíð hevur verið bangin fyri at traðka við síðuna av, og hann saknar tað óperfekta.

- Føroyingar eru ómetaliga musikalskir. Men tónleikurin í dag verður ofta so perfektur, at tað nærmast verður keðiligt. Hetta meira ráða, sum eg koyri við, har einki skil er á í mongum førum, kann eg sakna viðhvørt.

Hann minnst aftur á eina søgu um tveir, sum fóru til Klaksvíkar á stóra countrykonsert. Tá ein tími var farin, var tann eini við at sovna. Tá letur í honum “pínadoyð, eg vildi ynskt at Símun úr Konoy kom inn og sang “Eg blívi svakur”, meðan hann hostaði mitt í øllum og sang eitt sindur falskt.”

- So kanska er tónleikurin í dag blivin for penur. Men tað er perfekt... deiligt og lekkurt... men pínadoyð, tað er keðiligt. Summi fólk dáma ikki, tá mann tvætlar

for nógv. Men tað leggi eg einki í, eg geri tað, sum passar mær. Eg tími ikki allatíð at lurta eftir, hvat eg skal spæla ella gera. Eg geri tað, eg havi hug til, sigur Símun úr Konoy.

Fimm projektir á skránni

Spælmaðurin hevur í lýtuni fimm projektir á skránni. M.a. eina fløgu við føroyskum sangum.

- The Good Old Days” verður ein fløga, har eg minnst aftur á gamlar dagar. Har verður Eystanlotið, Timburmenn og annað spælt inn á nýggjum. Eisini okkurt enskt, sum vit plagdu at spæla Losjuni og Klubbanum.

Síðst, vit hoyrdu Símun úr Konoy í Føroyum, var í 2014, tá hann var millum nøvnini á G! festivalinum.

- Tað gekk øgiliga væl. Menn spældu skeivt, og eg sang falskt av tí sama, so alt gekk akkurát, sum tað plagdi. Tað var fantastiskt, sigur hann.

Men tað var kanska seinastu ferð, Símun úr Konoy setti sín fót á ein føroyskan tónleikapall.

- Eg tími ikki at fara tvætlandi allan vegin til Føroya at spæla tónleik. Tað kundi enntá hent seg, at eg ongantíð fari aftur til Føroya. Men einki er sikkurt í hesi verð - sum danir siga “lad os nu lige se”.